

Szent Atyám, tartsd meg őket a nevedben, akiket nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi. Amíg velük voltam, megőriztem őket a nevedben, akiket nekem adtál. Megőriztem őket, senki más nem vészett el közülük, csak a kárhozat fia, így beteljesedett az Írás. Most visszatérek hozzád, ezeket pedig elmondom a világban, hogy örömöm teljesen az övék legyen. Áadtam nekik tanításodat, de a világ gyűlölte őket, mert nem a világból valók, amint én sem vagyok a világból való. Nem azt kérem tőled, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy óvd meg őket a gonosztól. Hiszen nem a világból valók, amint én sem vagyok a világból való. Szenteld meg őket az igazságban, mert hiszen a tanításod igazság. Amint te a világba küldtél, úgy küldöm én is őket a világba. Értük szentelem magamat, hogy ők is szentek legyenek az igazságban.

János tolmácsolásában Jézus itt az apostolokról beszél, értük könyörög.

Ők azok, akik a világban vannak, nem is akarja Jézus kivonni őket onnan, sőt küldi őket a világba. Pedig ugyanúgy nem a világból valók, ahogy Jézus. Vagy érthetjük úgy, hogy nem a világba valók? Ugyanúgy, mint Jézus és az ő tanítása az igazságról? Mert a világ gyűlöli őket emiatt?

De hiszen Isten szereti ezt a világot! Szeretetből küldte ide Fiát, hogy jobbá legyen a világ általa. Hiszem, hogy Jézus tanításával és életével jobbá tette a világot, még ha az gyűlölettel fogadta is őt.

És én honnan vagy hova való vagyok? Mennyire idomulok az engem körülvevő világhoz, vagy mennyire látszik rajtam, hogy isteni megbízatásom van jobbá tenni? Kit követek? Kit választok mintának, példaképnek, mércének? Vállalom-e küldött voltomat?

Kihez küldesz, Uram? Azzal foglalkozom-e, amit rám bízál? Kérlek, óvj meg engem is a gonosztól!

Csepreginé Fiers Márta, Budapest